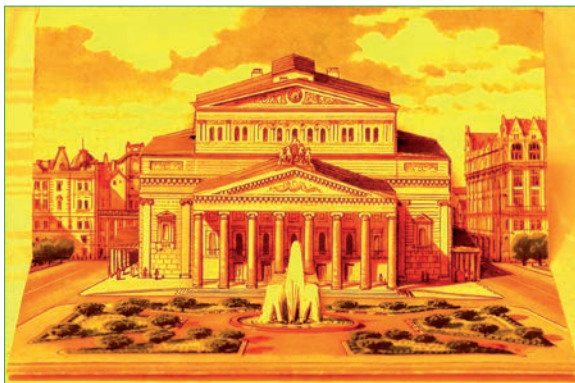

NUORISOFESTIVAALEISTA

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 2/2019, NRO 30

PAULI IHAMÄKI EUROOPAN TAPAHTUMISSA

UUTUUSMERKISSÄ FORSSA

REHAKKA – IRJALAN KARTANO

TAMCOLLECT 2019

Tavastforum-postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppakohteiden kierrättäminen kello 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa kello 18.

Kevätkausi 2019: 21.5.

Kesäkokous tiistaina 6.8. kello 18 Syöksynsuun leirikeskus.

Syyskausi 2019: 27.8, 10.9, 24.9, 8.10, 22.10, 5.11, 19.11, 3.12. ja joulukokous ilmoitetaan myöhemmin.

Forssan Filatelistikkerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Kevätkausi 2019: 22.5.

Kesäkokous torstaina 6.6. Kansalaisopiston mökki, Tammela.

Syyskausi 2019: parittomien viikkojen keskiviikot: 14.8., 28.8., 11.9., 25.9., 9.10., 23.10., 6.11., 20.10. ja 4.12.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot **kello 18.00, ovet avataan kello 17.00** kahvin ja merkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevätkausi 2019: 15.5. ja 29.5.

Syyskausi 2019: 21.8., 4.9., 18.9., 2.10., 16.10., 30.10., 13.11., 27.11. ja 11.12.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen keskiviikot, ennen kokousta kahvi ja vaihto, ovet avataan noin kello 17, kokouspaikka Turengin työväentalo, Kauppakuja 16.

Kevätkausi 2019: 22.5.

Kesäkokous 14.8.2019 kello 14–21 Mallinkaisen Leirikeskus Janakkala. Kokous kello 18, huutokauppa.

Syyskausi 2019: 28.8., 11.9., 25.9., 9.10., 23.10., 6.11., 20.10. ja 4.12. Joulukokouksesta ilmoitetaan myöhemmin.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, varsinainen kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48–50.

Kevätkausi 2019: 28.5.

Riihimäen kerhon **kesäkokous** 20.7.2019 klo 14:00 alkaen poliisien mökillä Kesijärvellä.

Syyskausi 2019: 20.8., 3.9., 17.9., 1.10., 15.10., 29.10, 12.11., 26.11. ja 10.12.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Syyskausi 2019: tammi–toukokuun ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella.

Valkeakosken Filatelitit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait kello 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaisessa kokouksessa esitelmä filatelisestä aiheesta.

Syyskausi 2019: 5.9., 19.9., 3.10., 17.10., 31.10., 14.11., 28.11. ja 12.12.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna.

Ahvenanmaan vuoden Europa-merkki kansallislinnuista ilmestyi 9.5. Se kuvaa mahtavaa merikotkaa (Haliaeetus albicilla). Samana päivänä ilmestyi maakunnan pienten postihallintojen Sepac-merkki. Siinä nähdään entisajan värikäs talomalli.

Taas kerran Postista!

Suomen Filatelistiliiton liittokokous pidettiin perinteiseen tapaan kansallisen näyttelyn yhteydessä tällä kertaa Tampereella Pirkkahallissa. Liittokokousta edeltää nykyään tunnin keskustelurupeama liiton asioiden äärellä. Keskustelussa ja liittokokousesityksenä mukana oli Vaasan Filatelistien ehdotus filatelistien valtakunnallisesta Postin boikotoinnista. Ajatuksena oli, että saataisiin Posti näkemään ja kuulemaan, että kaikki sen asiakkaat eivät ole tyytyväisiä saamiinsa palveluihin.

Keskustelua käytiin avoimesti ja rakentavasti, mutta nopeasti ilmeni, että boikotista ei innostuttu. Vaasalaiset vetivätkin esityksensä pois kokouksessa. Mutta keskustelu ei ollut turha. Puhuttiin taas kerran keräilijöiden mieltä jäytävästä asiasta. Selvisi myös se, että vaasalaiset ovat tehneet Postin toiminasta valituksen kuluttaja-asiamiehelle. Vaasan kerhon puheenjohtaja **Harry Swanljung** on luvannut tiedottaa viraston päätöksestä.

Käydyssä keskustelussa ilmeni, että posti olisi ohjeistanut asiamiesposteja, että ne eivät enää saa leimata postilähetyksiä korvauksetta asiakkaille. Käytännössä sitä ei vielä kuitenkaan noudateta asiakaspalvelussa kaikkialla. Tätä asiaa en ole onnistunut vahvistamaan.

Postin epäjohtomukaista toimintaa olemme ihmetelleet, ja minulla on jo pitkään ollut ajatus tutustua Postilakiin ja Postin strategiaan. Nyt kun olen sen nyt tehnyt, ihmettelen entistä enemmän joitakin asioita. Kirjatut tavoitteet ja kehityssuunnat eivät näytä toimivat käytännössä. Postilaista ja strategiasta enemmän toisaalla tässä lehdessä.

Olen seurannut aitiopaikalta vuosien ajan Postin toiminnan kehittymistä. Lähipiirissäni on yrityksen työntekijöitä, joiden kanssa olen keskustellut jatkuvasti Postin johdon suunnitelmista ja käyttäytymisestä. Heidän kokemuksensa on, ettei johdolla ole käsitystä ruohonjuuritason toiminnasta eikä työntekijöiden ajatuksia ja kritiikkiä kuunnella lainkaan.

Liittomme johto on yrittänyt pitää yhteyttä Postiin. Neuvotteluja on käyty ja lupauksia saatu, mutta tulokset ovat jääneet laihanolaiseksi. Yksi esimerkki tästä: lähetysten leimaamista luvattiin parantaa ja se toteutuikin oman kokemukseni mukaan joulupostin kohdalla hyvin. Mutta tämän vuoden pääsiäiskorttimme tulivat meille jok'ikinen leimaamatta.

Postin pitäisi olla yleishyödyllinen yritys. Viime aikojen kokemukset yhteiskunnan yleishyödyllisistä toimista ja kansalaisten tasapuolisesta kohtelusta on johtanut siihen, että olen yhä pahemmin näinäntyynyt kaikenlaisen yritystoiminnan sotkemisesta näihin asioihin – vaikeuksia ja kaaosta.

Siitä huolimatta: Kesää odotellen!

Timo Lilja

TAVASTFORUM NUMERO 2/2019, KAHDEKSAS VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelitit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja

Heikki Heino, puh. 040 779 8416

Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com

Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi

Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi

Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi

Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi

Jukka Kivistö, jukkaikivisto@gmail.com

Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@suomi24.fi

Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät numero **3/2019** viimeistään **30.7.2019**.

Lehti ilmestyy vuonna 2019 neljänä numerona: helmi-, touko-, elo- ja joulukuussa.

Painopaikka Hämeenlinnan OffsetKolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas lauri.poropudas@pp.inet.fi

Osoitteenmuutokset: Varstatie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Riihimäen Postimerkkeilijöiden kevään kuulumisia

Riihimäen kerhon kevät on ollut aktiivinen. Kerhoiltoja on pidetty tuttuun tapaan parillisten viikkojen tiistaisin Rity-talolla ja vuoroviikoin sitten maanantaisin kokoonnuttu vanhalle kerholle kokoelmanrakentamisiltoihin. Kerhokokouksissa on käynyt hyvin porukkaa ja on saatu kuulla esitelmää eri keräilyalueista.

Uutuutena on otettu mukaan silloin tällöin niin sanottu havaintoilta, jolloin keskitytään jäsenistön tuomiin havaintoihin erilaisista kohteista. Havaintoilat onkin koettu hyväksi ja hyödylliseksi koska aina voi tulla jotain uutta ja tietoa ei koskaan ole liikaa.

Vuosikokouksessa 19.2. **Heikki Virtanen** valittiin puheenjohtajaksi nyt kolmannelle kaudelleen ja hallituksen kokoonpano pysyi samana kuin vuonna 2018.

Maaliskuun ensimmäisessä kerhoillassa kerhon varapuheenjohtaja **Kari Lindholm** kertoi meille postipysäkki-leimojen keräilystä ja yleisesti muutenkin niiden historiasta.

Espoolainen **Janne Nikkanen** tuli 19.3. esitelmöimään Tallinnan postikorttikokoelmastaan ja siinä tuli ainakin allekirjoittaneelle paljon uutta tietoa niin tutuista paikoista Tallinnan keskustassa. Janne havainnollisti hyvin esitelmässään kaupungin historiaa ja paikkoja. Esitelmästä huomasi, että Tallinnan historiaa oli tutkittu ahkerasti ja hienoja kortteja oli löytynyt kokoelmaan.

Huhtikuun kerhoilloissa keskityttiin havaintoihin ja TamCollect 2019 -postimerkinäyttelyn tuloksiin.

Vuoroviikoin järjestetyissä kokoelmanrakentamisilloissa on käyty läpi nyt keväällä varsinkin TamCollectiin osallistuneita kokoelmia ja vähän muitakin. Illoissa on hyvää se, että näkee oman kokoelmansa kehyksissä ja mahdollisesti voi tehdä sitten muutoksia ennen näyttelyä – kuten nyt muutaman kokoelman osalta kävikin ennen Tampereen näyttelyä. Myös

Postin henkilöllisyyskortti 11.3.1940 Anssi Forsblomin M1930 kokoelmasta.

Markku Koivuniemi oli TamCollect-näyttelyssä mestariluokassa mallien 1901 ja 1911 kotkamerkkien kokoelmallaan. Kuvassa mallin 1911 B-hammasteisten 40 penin merkkien pari leimattuna Varkaudessa -6.1911. Leimattuja pareja tunnetaan vain kaksi, tämä on ex Fabergé.

vinkit muilta ovat usein tarpeellisia ja voivat tuoda uutta näkökulmaa kokoelman rakentamiseen.

Maanantai-iltojen palaverit jatkuvat kevään ja syksyn vanhalla kerholla niillä viikoilla, kun ei ole varsinaista kokousta, alkaen kello 17. Sinne ovat tervetulleita myös muut kuin näyttelyfilatelistit, ja sinne saa tuoda kokoelmansa näytille, jolloin siihen saa varmasti ehdotuksia läsnä olevilta "asiantuntijoilta".

Kerhon myyntilaatikat ovat olleet ahkerasti eri puolilla Etelä-Suomea Reiskan kyydissä. Oma myyntitapahtuma järjestettiin tuttuun tapaan taas

kerhotalolla ja kaikki sujui odotetusti. Myyjä oli melkein maksimimäärä ja kävijöitäkin tapahtumassa oli mukavasti.

Joensuun alueellinen näyttely

Maaliskuun lopussa Joensuun Postimerkkikerho juhli 70-vuotista taivalaan alueellisella näyttelyllä. Riihimäen kerhon jäsenistä näyttelyyn osallistui **Anssi Forsblom** neljällä kokoelmalla. Perinteisessä Anssilla oli esillä M30 kuvamerkit, joka sai 71 pistettä ja kullatun hopean. Postikorttiluokassa Anssilla oli kaksi kokoelmaa. Ilmakuvia Joensuusta -kokoelma sai 63 pisteellä hopeaa ja Kuultokuvan Joensuukortteja pronssia 51 pisteellä. Näiden lisäksi Anssilla oli käyntikorttivalokuvien kokoelma jokamiehenluokassa, jota ei arvosteltu.

Ulla Kemppilä esitti aihefilatelian luokassa kokoelmansa Kävelyllä Tuomiokirkon ympäri – Lähikorttelien historiaa. Ullan kokoelma sai 67 pisteellä suuren hopean. **Seppo Salonen** esitti postihistorian luokassa Euroopan varhaispostia, Sepolle hopeaa 64 pisteellä. Avoimessa luokassa Seppo esitti kokoelmansa Suomen keskiaikaisista linnoista, joka arvosteltiin suuren hopean arvoiseksi 66 pisteellä.

K.B.-reijite Kari Lindholmin kokoelmasta. Kortti on lähetetty Hangosta Turkuun 1899. Tuolloin ei ollut vielä sääntöjä reijite-merkkien käytöstä, joten kyseessä on tavallaan kielletty käyttö – ainoa tunnettu postititeella tällä reijitteellä.

TamCollect 2019

Tampereen Filatelistiseura järjesti satavuotistaipaleensa kunniaksi kansallisen postimerkinäyttelyn – TamCollect 2019. TamCollectiin osallistui Riihimäen Postimerkkeilijöistä 11 näytteilleasettajaa yhteensä 18 kokoelmalla. Näistä 11 kokoelmaa oli näytteilleasettajilta, jotka pitävät Riihimäen kerhoa kotikerhonaan. Hieno saavutus pieneltä kerholta!

Mestaruusluokassa **Markku Koivuniemi** näytti nyt ensimmäistä kertaa Kotkamallin merkkien kokoelmansa kahdeksassa kehyksessä. Kokoelma

on koko ajan kehittynyt eteenpäin. Tämä oli Markun ensimmäinen kerta mestaruusluokassa, voittoa ei tällä kertaa tullut, mutta epävirallisen tiedon mukaan myös Markun kokoelma sai suljetussa äänestyksessä ääniä.

Perinteisen filatelian luokka oli selvästi suosituin jäsenistömme keskuudessa, siihen osallistui yhdeksän kokoelmaa. **Jouko Kaartinen** urakoi yhteensä kolmella kokoelmalla. Jouko oli jakanut painantaerikoisuuskokoelmansa kolmeen osaan: ennen vuotta 1963, 1963–2001 ja euroaika. Näistä kolmesta parhaiten menestyi vanha-

pää joka sai 88 pistettä ja kultamitalin. Seuraava aikakausi sai 81 pistettä ja ison kullatun hopean. Euroajan merkit eivät harvinaisuudestaan huolimatta yltäneet tällä kertaa kuin 72 pisteeseen ja isoon hopeaan. Joukon kokoelmat sisältävät erittäin harvinaista ja mielenkiintoista materiaalia.

Esa Aaltonen sai ovaali- ja isohampauskokoelmallaan 85 pistettä ja kultamitalin. Esan kokoelma oli edellisvuoden Kesfilan tapaan kuudessa kehyksessä ja siihen oli tullut jonkin verran uusia kohteita ja pieniä muutoksia. **Kari Lindholm** sai suoja-reijite-kokoelmallaan uudet ennätyspisteet, Karille 81 pistettä ja iso kullattu hopea.

Reijo Myller urakoi perinteisessä luokassa kahdella kokoelmalla. Reijon automaattimerkkikokoelma oli nyt kansallisessa näyttelyssä ensimmäistä kertaa esillä ja sai 78 pistettä ja kullatun hopean. Reijon toinen kokoelma perinteisessä oli muistoarkkeja käsittelevä kokoelma, joka niin ikään ylsi kullattuun hopeaan 75 pisteellä.

Jarkko Leppänen esitti Suomen korusähkeitä 1924–1960 ja sai kullatun hopean 75 pisteellä. **Risto Mäkinen** esitti Mallin 1889 postimerkkejä hopeoidun pronssin arvoisesti. Riston kokoelma sai 60 pistettä.

Postihistorian luokassa **Reijo Tanner** oli mukana sensuurikokoelmallaan. Kokoelma on vuosien varrella kehittynyt ja nyt kokoelma sai ison hopean 73 pisteellä.

Aihefilatelian luokassa **Heikki Virtanen** oli mukana yhden kehyksen kokoelmalla **Juice Leskisen** sanoituksista. Kokoelma jäi raakileeksi aikataulullisten ongelmien takia ja se sai ansaitsemansa 56 pistettä ja pronssimitalin.

Avoimen filatelian luokassa Heikki Virtasen Suomen presidentti-kokoelma sai kultamitalin 88 pisteellä ja kunniapalkinnon materiaalista. Virtasen kokoelma oli nyt ensikertaa esillä kahdeksan kehyksen laajuudessa.

Avoimessa luokassa oli mukana myös **Seppo Salonen** kahdella koko-

Kortti Seppo Salosen kokoelmasta 'Suomen keskiaikaiset linnat'. Väritetty kortti Viipurista ja sen linnasta. Kortti on lähetetty 31.7.1910 painotuotteena Yhdysvaltoihin, frankeeraus Venäjän kahden ruplan merkillä.

elmalla. Sepon Janakkala-kokoelma oli taas laajentunut ja sinne oli tullut paljon mielenkiintoista materiaalia. Sepon toinen kokoelma oli yhden kehyksen kokoelma Fabergé-vihon päällepainatuksesta FINLANDIA 2017 -näyttelyyn. Seppo sai Janakkala kokoelmalla kullatun hopean 77 pisteellä ja ison hopean Fabergé-vihko-kokoelmalla 70 pisteellä.

Postikorttiluokassa **Reijo Myllerin** Riihimäki-kokoelma sai ison kullatun hopean 82 pisteellä. Ensikertalainen

kansallisessa näyttelyssä **Jarmo Pal-
kia** sai Helsinki aiheisella kokoelmal-
laan hopean 65 pisteellä.

Ensikertaa kansallisessa näyttelyssä mukana olleessa ensipäivän luokassa **Heikki Virtanen** sai Mannerheim-aiheisella kokoelmallaan ison hopean 70 pisteellä. Ensipäivän luokassa voidaan esittää erilaisia ensipäivänkohteita joko niin sanotusti perinteisellä tavalla, leimojen mukaan tai aiheen mukaan. Kohteet tulee olla joko ensipäivänä leimattuja postimerkkejä tai

esimerkiksi tietyn leiman ensipäivän käyttöjä.

Kaiken kaikkiaan Tamcollect oli onnistunut näyttely ja sinne osallistui Riihimäen kerhon jäseniä runsaslukuisesti koko näyttelyn ajan.

Tätä kirjoittaessa on muutama kerhoilta vielä jäljellä ennen kesätaukoa. Kesällä pidetään tuttuun tapaan kesäkokous ja elokuussa jatketaan taas kerhoiltoja akut ladattuina.

Heikki Virtanen

Tavastforum-kerhot TamCollect 2019 -näyttelyssä

Mestariluokka

Koivuniemi Markku: The 1901 and 1911 Eagle Issues of Finland, suuri kulta

Olli Marcus: Helsinki citypost 1866–1891, suuri kulta

Perinteinen filatelia

Kaartinen Jouko 'Suomen hammaste- ja painantaerikoi-
suuksia ennen vuotta 1963', kulta 88 p.

Kärkäs Esa: The Serpentine Rouletted Stamps of Finland 1860–65, kulta 87 p. + kunniapalkinto (käsittely)

Aaltonen Esa: Finland Oval and Serpentine Rouletted Stamp Issues, kulta 85 p.

Olli Marcus: Tampere local post 1866-1881, suuri kullattu hopea 83 p.

Kaartinen Jouko 'Suomen hammaste- ja painantaerikoi-
suuksia vuosilta 1963–2001', suuri kullattu hopea 81 p.

Lindholm Kari: Finnish Perfins, suuri kullattu hopea 81 p

Hannula Petteri: 1880 Pfennig and 1889 Krone/Adler Issues of the German Empire, suuri kullattu hopea 80 p.

Myller Reijo: Suomalaiset automaattimerkit (ATM) 1982–2005, kullattu hopea 78 p

Nieminen Tomi: Mallin 1963 0,10 markan leijonamerkki, kullattu hopea 77 p.

Myller Reijo: Muistoarkkeja -30-luvulta 90-luvulle, kullattu hopea 75 p.

Leppänen Jarkko 'Suomen korusähkeet 1924–1960', kullattu hopea 75 p.

Kaartinen Jouko 'Suomen hammaste- ja painantaerikoi-
suuksia euroajalta', suuri hopea 72 p.

Mäkinen Risto 'Malli 1889', hopeoitu pronssi 60 p.

Postihistoria
Hannula Petteri: The Development of the London Letter Post until UPU, suuri kulta 90 p.

Vuorivirta Martti: Böhmen und Mähren, postitaksat 15.3.1939 - 8.5.1945, kullattu hopea 76 p.

Elo Hannu: Keski-Suomen- ja Hämeenläänin vanhat paikkakuntaleimat, suuri kullattu hopea 83 p.

- *Yhden kehyksen kokoelmat*
Salonen Kari: Tampereen postimestari N. A. Rosenbröijerin kynämätöinnit kynämätöinnit, suuri kullattu hopea 83 p.

Juvonen Tuomas 'Tästäkin piti maksaa lissää...', suuri kullattu hopea, 80 p.

RAT 'Russian censorship in Grand Duchy of Finland 1914-1918', suuri hopea 73 p.

Aiheluokka, - yhden kehyksen kokoelmat

Ihamäki Pauli: Espanjan sisällissota – poimintoja sodan osapuolten postiliikenteestä, hopeoitu pronssi 62 p.

Virtanen Heikki: Sanat: J. Leskinen, pronssi 56 p.

Maksimifilatelian luokka

Ihamäki Pauli 'Kansainvälinen partiotoiminta – yli sata vuotta partiota maksimikortien', kullattu hopea 78 p.

Avoim filatelia

Virtanen Heikki: The Presidents of Finland, kulta 88 p. + kunniapalkinto (materiaali)

Salonen Seppo: Janakkala – kotiseutuni, kullattu hopea 77 p.

Riekkinen Tuomo: Kaikenlaista sitä kerätäänkin, hopeoitu pronssi 63 p.

- *Yhden kehyksen*
Salonen Seppo: Fabergé-vihon päällepainatus Finlandia 2017 -näyttelyyn, suuri hopea 70 p.

Postikorttiluokka

Salonen Kari: Taistelu Tampereesta 1918, suuri kulta 90 p. + tuomariston onnittelet

Myller Reijo: Riihimäki – Asemakylästä kaupungiksi 1900–1960, suuri kullattu hopea 82 p.

Ihamäki Pauli: Kolmannen valtakunnan vieraana, suuri kullattu hopea 80 p.

Palkia Jarmo 'Alppilasta Kaisaniemeen 100 vuotta sitten', hopea 65 p.

Kirjallisuusluokka

Hannula Petteri 'Miten kusti polki, posti toimi murrosajan ja nuorena Suomessa', suuri hopea 73 p.

Jokamiehen luokka

Elo Hannu 'Finnish perfins', 'Firmareijityksiä ehiöillä', 'Franko-leimat', 'Juhannuskylä', 'Järvenpään ja Keravan vanhoja leimoja', 'Kotimaa kun taakse jäi', 'Maailman rei'ityksiä', 'Mitätöintejä m-1866 10p ehiökortilla', 'Pieni osa Iisalmen historiaa 1860–1880', 'Suomalaisia leimoja ennen itsenäisyyttä', 'Suomenlahden saarten postileimoja', 'Tampereen vanhoja leimoja', 'Tanskan reijitykset', 'Toijalan vanhat leimat', 'TPK:n reijityksiä', 'Turun vanhimmat paikkakuntaleimat', 'Walkiakosken tehtaan postia', 'Vanhimmat Kuurila-leimat'

Huovinen Tapio 'Kesäretki Ruovedelle'

Karjalainen Outi: Työtä ja eloa Suomessa'

Karjalainen Pauli 'Suojaa kodittomille' (kirjeensulkijoita)

Virtanen Ari 'Pitkäniemen kortteja ja leimoja'

TAMCOLLECT 2019 – näytteilleasettajan kokemuksia

Satavuotinen Tampereen Filatelisti-seura järjesti haastavan näyttelyn kaksi vuotta Finlandian jälkeen. Iso seura pystyy tuollaiseen ponnistukseen. Tampereen Messu- ja Urheilukeskus palveli näyttämönä tuttua ja monen messutapahtuman tukemana. Näyttelymme oli ”aidan takana”, joten sinne ei yrityksistä huolimatta tahdotu saada yleisöä. Numismaatikkojen osuus monipuolisti näyttelyä. Kokoelmien tarjonta oli monipuolinen filatelian harrastajalle. Näyttelyluokat olivat jokamiehiiä myöten edustettuna. Joissakin oli tosin vain yksi kokoelma. Kauppiastarjonta oli hyvä ja keräilymessut täydensivät.

Osallistun enää vain omien kerhojeni näyttelyihin kokoelmilla. Kehysmaksut ovat kalliita ja kokoelmien päivittäminen on työlästä. Suhtautumiseni tuomareihin ja aitouttajiin on aprikoiva, enkä enää palautetta kuuntele. Mitalien merkitys on vähentynyt. Niitä muistomitaleita – muuten lähes arvottomia – on jo kertynyt pari laatikollista. Osallistuminen kerhon tukena on päässy mukanaoloon.

Laitoin omat kolme kokoelmaani

kehyksiin ja purin ne rouvan kanssa. Muutamia muiden kokoelmia laitettiin yhdessä kehyksiin. Listojen myötä kokoelmat on sujuva laittaa, jos suojamuovit ovat oikean kokoisia ja riittävän jäykkiä. Kaikki kokoelmat kiersin ja kahden kohdalla ihmettelin, miksei kultaa tullut.

Kauan mietin, ilmoitanko Saksan III valtakunnan korttini näyttelyyn. Se toi kohtalaisen pistesaaliin, jopa korkeamman kuin partion maksimikorttini. Sen pistemäärä putosi, vaikka olin yhden kehyksen lisännyt ja pannut mukaan harvinaisia uusia vanhoja kortteja. Kokoelma joutaa kiertoon.

Aihefilatelia näyttää hiipuvan, eikä avoimessa ollut kuin kuusi kokoelmaa. **Heikki Virtasen** presidenttikokoelman katson aina tarkkaan ja ilahdun uusista oivalluksista maamme historiasta. **Kari Salosen** ’Taistelu Tampereesta 1918’ kiinnosti monia. Oli hyvä idea erottaa Tampereen seudun kokoelmat omaksi ryhmäkseen.

Postihistoria näyttää kiinnostavan keräilijöitä. **Hannu Elo** oli urakoinut monipuolisella kokoelmatarjonnalla. **Mika Isomäen** Heimosota-aineistoon

pääsi tutustumaan hiirtä liikuttamalla.

Näytti siltä, että Hämeenlinnan kerho tukijoineen perehtyi tarkoin Tampereen näyttelyyn yksityiskohdineen. Vanheneva kerho tarvitsee vankkoja käsiä pystytykseen ja purkuun. Kyllä ne kokoelmat löytyvät 2022. Nivelrikkoisena könkkääjänä olen mukana, jos elinvuosia suodaan.

Pauli Ihämäki

Kari Kuusistosta Vuoden filatelisti Hämeenlinnassa

Kari Kuusisto nimettiin Hämeenlinnan Postimerkkikerhon vuosikokouksessa vuoden filatelistiksi 2019.

Samassa kokouksessa **Soili Rätteleä** muistettiin hänen 80-vuotispäivän-

sä johdosta kultaisella Pro Sodalitas -mitalilla. Soili on ollut yli kolmekymmentä vuotta Hämeenlinnan Postimerkkikerhon aktiivinen jäsen.

Kari Laaksoa muistettiin 75-vuo-

tispäivänsä takia myös kultaisella Pro Sodalitas -mitalilla. Karilla on jäsennyyttä takanaan yli 43 vuotta.

Palkinnot jakoi puheenjohtaja **Timo Lilja**. Kuvat **Reijo Myller**.

Pauli Euroopan keräilymarkkinoilla

Pauli Ihmäki

Houkutteleva Berliini

Rouvan pojanpoika meni opiskeluissaan Berliiniin. Pitihän häntä mennä katsomaan ja asuinolot tarkastamaan. Edellisistä, silloin työmatkoista Berliiniin oli kulunut jo lähes parikymmentä vuotta. Potsdamer Platz on rakennettu ja kaupunki on pessyt kasvonsa. Museota on syntynyt ja käyntikohteita riittää. Kurfürstendammin muistokirkko, museosaari, muurinjäänteet, Brandenburger Tor, Unten den Linden, Alexanderplatz ja Holocaustin muistot Juutalaismuseossa ovat niin sanottuja pakollisia käyntikohteita.

Kuulun vielä Saksan partiofilatelistien yhdistykseen. Maasta löytyy hyvin Suomen kohteita, kun Saksan ja Suomen yhteydet ovat olleet vuosikymmenet tiiviit. Kun matkan tarkoitus oli perheyhteyksien ylläpito, ei filatelia ollut kuin vaatimattomassa sivuosassa. Arkena ei ollut tarjolla sunnuntain markkinoita ja mahdollisia loistavia löytöjä. Kaksi liikettä etsin netistä ennakkoon.

Schlegelin huutokauppahuone Kurfürstendammin kauppakatu 200:ssa oli hulppea paikka toisessa kerroksessa. Muutama laaturouva siellä järjesteli laatukohteita. Katsoin yhden II maailmansotaa käsittelevän kansion. Siinä ei ollut yhtään alle sadan euron kohdetta. Yhdestä Serbian 1943 miehitysblokista tehtiin kaupat.

Seuraavana päivänä taivallettiin osoitteeseen Kollwitzstrasse 93. Liike oli nimeltään Briefmarken & Münzen Heinemann. Sitä isännöi **Yaun Hwie Djie**. Hän sieppasi yhdestä laatikosta nipun, josta alkoi löytä. Kävin laatikon kokonaisuudessaan läpi ja parikymmentä kohdetta jäi plakkariin. Automaatille piti mennä, kun mukana oli yksi parempi Suomen Zeppelin-kortti Englantiin osoitettuna. – Jos ja kun vielä Berliiniin uudestaan ehdin, en jätä tätä liikettä käymättä.

Kortissa Berliinin muuri 1988 ja 1999.

Saksa on filatelian ja keräilyn kärkimaita. Essenin postimerkkimessut ovat monelle tuttu kevättapahtuma. Kun keräilymatkaa Saksaan suunnittele, kannattaa yhdistää se johonkin alan messutapahtumaan. Poikkesimme DDR-museoon, joka oli voittanut jonkin museokilpailun. Sieltä sai ostaa propagandakortteja, joista joku kelpaa vaikka jutun kuvitukseen.

Kauppiaana Tallinnassa

Tallinnan ja muun Viron keräilijät kokoontuvat säännöllisiin tapahtumiinsa (Kokkutulekud) koulussa: Audentese koolis osoitteessa Tondi 84. Viimeinen kevätkauden kokous on 19.5.

Olin maaliskuussa (24.3.) ensi kertaa siellä myyjän roolissa. Kaverini oli pöydän varannut. Tapahtumat ovat tulleet tutuiksi jo vuosikymmenten ajalta. Ylimääräistä oli laatikoihin kertynyt 1980-luvulta alkaen. Minulla oli partio- ja suojeluskunta-aihetta tarjolla. Antiikkikauppiaat ja yksi partiojohtaja putsasivat niistä pöytäni, joten matkakulut tuli reilusti tienattua.

Olin rouvan kanssa liikkeellä, joten

menot olivat sen mukaiset. En ehtinyt juuri tarkastella muiden tarjontaa, mutta hintataso on Virossa Suomea korkeampi. Tallinnan antiikkikauppojen hinnat on asetettu keskieuropalaisen äveriään ostajan tasolle. Siksi tavara saattaa odottaa vuosikaudet ostajaa.

Olen Viron postimerkkikokoelmani (pääalajit) myynyt, mutta huomaan nyt taas kerääväni passiivisesti vanhan Viron filateliaa. Partiokorttien kerran Viron filateliaa. Partiokorttien kerran kultaa saanut kokoelma on tallella ja jää perillisille.

Viron historia on tullut tutuksi. Äitini isä oli mukana vapaussodassa. Partiolaisyhteydet ovat aikoinaan kohdallani hyvin toimineet. Partiokirjan käsikirjoitus on valmiina, jos vain kustantaja löytyisi. Ehkä pitää vielä omakustanne tehdä tyttären avustamana.

Suomen filatelistien piti ennen kerätä ensisijaisesti Viron ja Unkarin merkkejä, jos ulkomaat kiinnostivat. Näin on minullekin käynyt ja ne puuhat kai täyttävät loppuelämäni vapaat hetket. Nythän on onneksi ostajan markkinat.

Pakolais-Eestin blokki Viiking 1951–1961 ja kuori, jossa on 2007 Eurooppa-merkit ja leirileima 2013.

Väki käy Tallinnassa, joskin kait määrä on vähenemään päin. Väki-juomat ovat kallistuneet ja isot määrät haetaan Latviasta. Tunneleita suunnitellaan. Keräilijän kannattaa varata aika käydä Tallinnan keräilytapahtumassa. Netistä löytyvät tiedot (www.filatelia.ee ja www.ecu.ee). Vastaavia ei oikein Suomessa löydy. Baltian pääkaupungit vievät keräilymarkkinoissa voiton.

Budapestin kevät

Juhlistimme rouvan syntymäpäivää käymällä keväisessä Budapestissa ennen Tampereen näyttelykiireitä. Hotelli varattiin kävelykadun varrelta. Niin huolimaton olin ajankohdissa, etteivät torstain ja sunnuntain filatelikerhon kokoukset aikataulumme sopineet. Piti tyytyä käynteihin parissa liikkeessä.

Oktogon Filatélaia Bt. osoitteessa Teréz krt.13 ykköskerroksessa oli vierailuun varautunut. Sensuuripostia ja Suomen kohteita oli valmiina. Sain myös täydennyksiä vaikeisiin 1940- ja 1950-lukujen postimerkkien putteisiini.

Sinko Belyeg Caleria osoitteessa Vörösmarty utca 65 on huutokaupahuone, jossa on aika hyvä varasto. Liike sijaitsee tavallaan kerhotalon

alakerrassa. Toinen talon liikkeistä oli muuttunut numismatiikan kaupaksi. Jos Budapestin reissuilla aikoo vankasti filateliaa harrastaa, on etukäteisyhteydet hoidettava huolella. Lauantaisin liikkeet ovat enimmäkseen kiinni. Kirpputorit kannattaa viikonloppuisin katsastaa.

Sain kerran kotimaan huutokau-

pasta kortin, jonka on Budapestin Suomi-yhdistys tuottanut. Siinä tuetaan Suomen talvisodan ponnisteluja. Kortissa puna-armeijan koneet pommittavat talvista Suomea. Talvisotaan saapui myös unkarilaisia vapaaehtoisia monen mutkan kautta.

Pauli Ihämäki

Postin maailmasta

Postin toiminnasta on tullut filatelisteille pysyvä keskustelunaihe. Taustojen ja selvittääkseni tutustuin Postilakiin ja Postin strategiaan. Ensin silmäys Postilakiin.

”Postilaki 29.4.2011

Tämän lain tarkoituksena on turvata postipalveluiden ja erityisesti yleispalvelun saatavuus tasapuolisilla ehdoin koko maassa.

Tätä lakia sovelletaan postin yleispalvelun ja muiden postipalvelujen tarjoamiseen.

Yleispalveluvelvollisuuden asettaminen

Liikenne- ja viestintäviraston on päätöksellään asetettava yhdelle tai useammalle postiyritykselle velvollisuus tarjota yleispalvelua, jos markkinoiden arviointi osoittaa sen olevan välttämätöntä yleispalvelun turvaamiseksi. Päätöksen tulee perustua avoimuuden, suhteellisuuden ja syrjimättömyyden periaatteisiin.”

tömyyden periaatteisiin.”

Lakia on täydennetty ja muutettu joiltakin osin useita kertoja myöhemmin. Oleellista laissa on se, että postipalvelut kuuluvat jokaisen kansalaisen oikeuksiin ja ne on turvattava kaikille. Laki sallii kilpailijat Postille.

Postin strategia

Postin strategia on paljon mielenkiintoisempi, koska se määrittelee kehityssuunnat, tavoitteet ja arvot. Strategia on tehty vuosille 2018–2020.

Strategiassa todetaan aluksi näin: ”Postiala on historiallisen suuressa muutoksessa, ja siksi me jatkamme määrätietoista uudistumista. Panostamme voimakkaasti laadun sekä asiakaskokemuksen parantamiseen.”

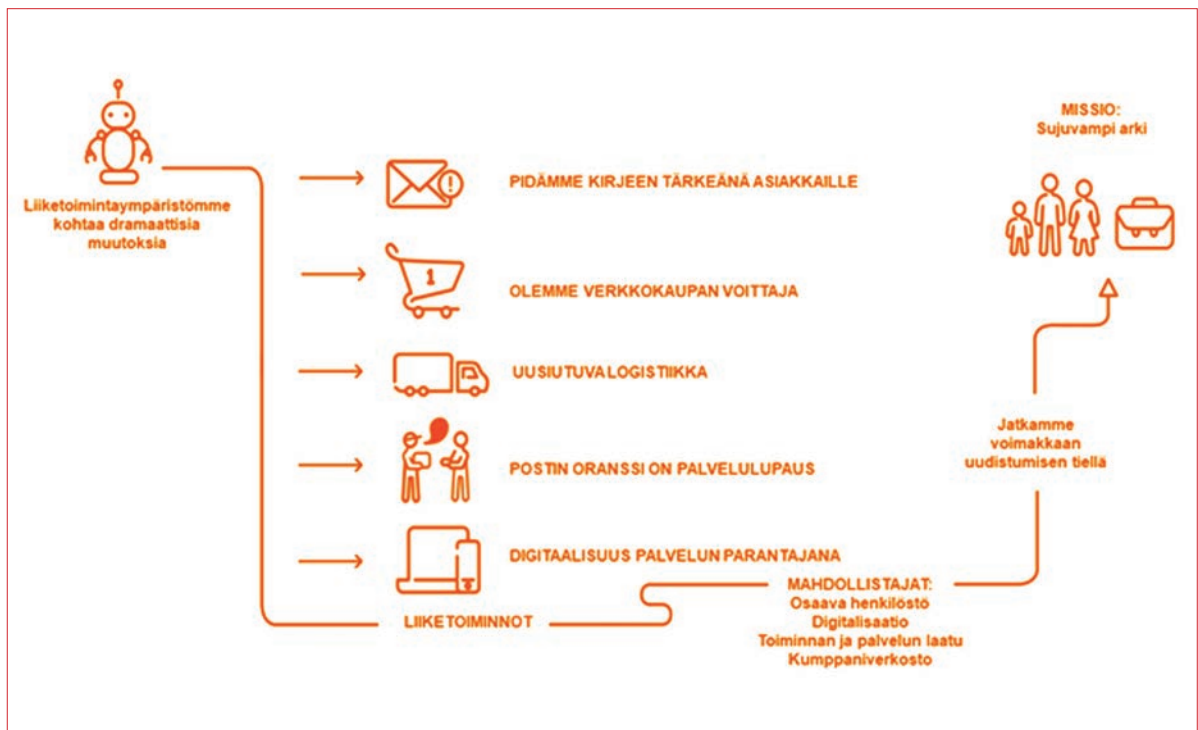
Jos laatua parannetaan, asiakaskokemuksen pitää parantua. Asiakaskokemuksen parantaminen edellyttää

yhdeltä osaltaan asiakkaan kuulemisesta ja hänen toiveittensa toteuttamista kohtuuden rajoissa. Onko laatu ja asiakaskokemus parantunut? Asiakas saattaa olla tyytyväinen sellaisissa asiamiesposteissa, missä henkilökunta toimii ystävällisesti ja asiakaslähtöisesti. Keräilijöinä meillä on kirjavia kokemuksia tästä.

”Strategian ytimenä on viisi tavoitetta, joiden avulla me uudistumme ja selviydyimme murroksesta voittajana:

- * menestyminen verkkokaupassa
- * kirjeen pitäminen tärkeänä asiakkaille.
- * uusiutuva logistiikka
- * Postin palvelukulttuurin uudistaminen
- * digitalisaation hyödyntäminen Postin palvelujen parantajana”

Tavoitteet herättävät kysymyksiä keräilijän näkökulmasta! Millä

Postin strategian ydin eli viidestä tavoitteesta luotu kuva Postin nettisivuilta, väri ei ole alkuperäinen.

keinoilla aiotaan pitää kirje tai kortti tärkeänä asiakkaalle? Mitä pitää sisällään palvelukulttuurin uudistus? Parantaako digitaalisuuden kehittämisen aidosti palvelukokemusta?

Jos en kirjoita kirjettä tai lähetä kortteja, mitä Posti sille voi! Miksi Posti on alkanut menettää valtion virastojen ja laitosten kirjekelua yksityisille? Oikeastiko on niin, että Postin oranssi on jatkossakin tae hyvästä, ystävällisestä ja ammattitaitoisesta palvelusta? Digitalisaatio auttaa monin tavoin, mutta se ei saa olla itsetarkoitus. Henkilökohtaista palvelua pitää saada.

”Postin visio eli koko organisaation kuva tulevaisuudesta:

Asiakkaan ensisijainen valinta postin, logistiikan ja verkkokaupan palveluissa.”

Tämä tarkoittanee sitä, että Postin onnistuu pitämään meidät jokaisen asiakkaanaan, kun tarvitsemme viestimme, pakettimme ja verkko-ostotemme kuljetusta määränpäähän.

”Postin missio eli tehtävä:

Perustehtävämme on pitää huolta kaupankäynnin ja arjen sujumisesta.”

Tämähän pitää sisällään lähes kaiken. Saat mitä vain kuin sekatavara-kaupasta; kuten joskus nurmikonleikkuuta.

”Postin asiakaslupaus eli Postin oranssi on palvelulupaus:

Helppo, nopea, luotettava ja vastuullinen.”

Lupaus voisi olla vaikka ”Sinut huomioon ottava ja taloudellinen”.

”Postin arvot

** Menestyminen asiakkaan kanssa*

** Kehittyminen ja innovointi*

** Vastuun ottaminen*

** Yhdessä onnistuminen”*

Arvot ovat ihan hyvät. Yrityksen tai organisaation kehittäminen ja innovaatioiden löytäminen onnistuu aidosti sellaisissa yhteisöissä, joissa johdon ja työntekijöiden vuorovaikutus toimii hyvin ja johto kuuntelee alaisiaan. Tässä onnistuminen edellyttää, että Postin organisaatiokulttuuri

mahdollistaa monitahoisen ja aktiivisen vuorovaikutuksen yrityksen sisällä ja asiakkaisiin. Todella kova haaste!

Onko Postilla esimerkiksi ajantaisat työkalut seurata organisaationsa prosesseja ja ilmapiiriä tai jatkuvien muutosten vaikutuksia asiakastytytyväisyyteen. Kysyin kerran eräältä Postin aluevastaavalta, miten voin antaa palautetta kohtelustani. Käskettiin tehdä reklamaatio!

Yrityksen strategia kertoo, että tulevaisuutta halutaan rakentaa, mutta vaara on se, että siitä ei koskaan tule yrityksen todellista suunnannäyttäjää, vaan se jää paperiksi arkistoon. Toivottavasti Postille ei käy näin!

Markkinataloudesta on tullut meille kaiken taloudellisen toimeliaisuuden ylijumala kilpailutuksineen. Itselläni on jo pitkään ollut sellainen olo, että toisinkin voitaisiin toimia. Vaikkapa Posti voisi edelleenkin olla valtion yhtiöittämätön yritys, joka suvereenisti hoitaisi koko maan palvelut.

Timo Lilja

Riihimäen Keräilytapahtuma

Kevään keräilytapahtuma pidettiin 24.3. Riihimäen kerhotalolla tutulla rutiinilla kerhon iskuryhmän voimin. Paikalla oli 19 myyjää Tampere–Helsinki väliltä. Vaikka vakituksista myyjistä kolme oli poissa ja yksi peruutus tuli aamulla ennen tapahtumaa, sali oli silti koko lailla täynnä myyjä.

Ensimmäiset asiakkaat tulivat jo kello 8 tutkimaan tarjontaa. Porukkaa kävi kohtalaisen runsaasti noin kello 13 asti. Joukossa oli muutama aivan uusi kasvo, loppupäivä oli hiljaisempaa. Ilmeisesti aurinkoinen päivä sai ihmiset liikkeelle koleaan viikon jälkeen. Myyjät olivat tyytyväisiä päivän saldoon, se on pääasia.

Kerhon pöydältä myynti oli hyvä, eräs asiakas osti lähes sadalla eurolla: hän osti merkkitavaraa ja postilähettyksiä, kuten vanhaa Suomea. Toivottelin tervetuloa uudelleen kiitos!

Lindholmin Kari hoiteli kahvion

entisen tapaan mallikkaasti, tarjolla oli monen sortista purtavaa. Kahvion istumapaikat olivat miehitettynä pitkin päivää.

Syksyn Keräilytapahtuma on sun-

nuntaina 20.10.2019 kello 10–15, paikka on Kerhotalo, Torikatu 3, Riihimäki. Tervetuloa sankoin joukoin!

Reijo Myller

Rehakka – Irjalan kartano

Hakoisten lähistöllä sijaitsevista kylistä myös Rehakka lieenee perustettu viimeistään myöhäiskeskiajan alkupuolella eli viimeistään 1400-luvulla. Vuonna 1539 mainitaan asiakirjoissa, että Irjalassa ja Haapaniemessä oli kaksi taloa. Vanha meritie, joka vei Hämeenlinnasta rannikolle, on mahdollisesti kulkenut Rehakan kautta, ainakin tiedetään sen ohittaneen Hakoisten ja Sajaniemen Lopella. Hämeen historian mukaan meritie päättyi Raaseporiin, Kauklahteen tai Pikkalaan. Rehakka sijaitsee Janakkalan kirkonkylästä vajaat 10 kilometriä lounaaseen ja linnuntietä noin viisi kilometriä Hyvikkälän kylän eteläpuolella.

Rehakan ja Irjalan kylät ovat syntyneet samannimisten kartanoiden ympärille 1900-luvun alussa. Hakoisten kartanon sivutila Rehakan kartano oli kylän keskeisellä paikalla. Rehakka oli tyypillinen torpparikylä, ja väkeä oli siihen aikaan noin 80 henkeä. Vuonna 1918 kylässä oli aika rauhallista, ja sen jälkeen torpparit saivat tilansa lunastusoikeuden. Torpparilain mukaan joitakin taloja jouduttiin siirtämään paikasta toiseen.

Irjalan kartano sijaitsee kauniilla paikalla Rehakanjärven ja Haapajärven välisellä kannaksella. Säterikartano muodostui 1590-luvulla kahden talon yhdistymisestä. Kartanon ensimmäinen haltija oli vuonna 1575 aateloitu **Bryniel Gudmundinpoika**, Brunow-suvun kantaisä. Vuonna 1682 Irjala muuttui ratsutilaksi. Vuonna 1787 omistus vaihtui John-suvulle, jonka edustaja **Gotlieb John** oli Hämeenlinnan pormestari.

Hänen poikansa **Gotlieb Johannuksen** vaimo oli **Teresia Cycnaeus**, **Uno Cycnaeuksen** sisar. Heidän tyttärensä oli **Fanny Göös**, joka opiskeltuaan Sveitsissä päätyi perustamaan Jyväskylän seminaarin. Siellä hän tapasi **Karl Gustaf Göösin** ja meni hänen kanssaan naimisiin. Heille syntyi viisi lasta. Karl Gustaf Göös perus-

Janakkala-valokuvapostikortti aiheenaan Irjalan kartano. Kartanon hirsinen, osittain kolmikerroksinen uusrenessanssityylinen päärakennus on rakennettu vuonna 1885 arkkitehtitoimisto Kiseleff & Heikelin piirustusten mukaan. Rakennusta ympäröivä puisto on osin 1850-luvulta. Tiilinen karjasuoja on vuodelta 1882–84. Alueelta on löydetty kivikautinen asuinpaikka.

Erik Möller (1914–1999), Irjalan kartanon isäntä 1962–99.

ti yhdessä jyväskyläläisen **Alexander Georg Weilin** kanssa vuonna 1872 Weilin&Göös in kirjapainon ja kirjan kustantamon. Weilin&Göös in kustannustoiminta loppui vuonna 2011, mutta Espoon Tapiolassa on jäljellä vanha kirjapainorakennus WeeGeetalo, joka toimii nykyään näyttely- ja museorakennuksena.

Karl Gustaf Göös oli myös porvarissäädyn valtiopäiväedustaja sekä

mukana perustamassa Suomen Ays-hireyhdistystä. Ensimmäinen ays-hire-sonni kantakirjattiinkin Irjalan kartanoon.

Kartanon tytär Elsa meni naimisiin oikeusneuvos **Oskar Möllerin** kanssa. Oskar Möller oli korkeimman oikeuden presidentti 1945–50 ja sotasyllisyysoikeuden puheenjohtaja vuosina 1945–46. Hänen poikansa agronomi **Erik Möller** oli Irjalan isäntä vuosina 1962–99 ja samalla aktiivinen karjanjalostuksessa muun muassa Suomen Ays-hireyhdistyksen Hämeen läänin piiriagronomina vuosina 1946–71.

Muistan Erik Möllerin hyvin, koska Irjalan kartanon pellot olivat kotitalani naapureina ja kotini Haapajärven rannalla vastapäätä toisella rannalla kohoavaa Irjalan kartanoa. Pari vuotta sitten Irjalan kartano myytiin ulkopuoliselle kuuluttuaan 230 vuotta John-suvulle.

Karl Gustaf Göös in nuoremmas-ta pojasta **Karl Hjalmar Göösistä** tuli agronomi ja filosofian tohtori. Hän toimi opettajana Kurkijoen ja Mustialan maanviljelyskouluissa, oli

Ayrshireyhdistyksen 50-vuotisjuhlanäyttelyn tulitikkuetiketti vuodelta 1951. Yhdistys oli perustettu 1901.

myöhemmin A Ahlströmin Varkauden tehtaiden johtajana 1916–17, ja Viron vapaussodan aikana alkuvuodesta 1919 suomalaisten vapaaehtoisten pääintendenttinä Virossa. Hampurissa Hjalmar Göös toimi Suomen pääkonsulina.

Vuonna 1923 Irjalan kartano jaettiin ja Hjalmar Göös perusti mailleen Klemolan kartanon. Päärakennus paloi vuonna 1942 ja nykyään siellä toimii juhla- ja kokouspaikka Willa Göös.

Unikonlinnan kansakoulu

Vuosisadan vaihteessa pidettiin Rehakan kylässä kiertokoulua viiden, kuuden vuoden ajan. Ennen oman koulun perustamista joutuivat lapset käymään koulua kolmessa suunnassa.

Kylän eteläreunalla käytiin koulua Napialassa Tervakosken suunnalla, Unikontien lapset menivät vuonna 1861 perustettuun Hamppulan kouluun kirkonkylään, ja loput taivalsivat vuonna 1907 perustettuun Hyvikkälän kansakouluun, jolle tontin oli lahjoittanut Irjalan kartanon omistaja lehtori Karl Gustaf Göös. Hyvikkälän koulua käyneet muistelivat koulumatkaansa, että siihen meni tunti metsän läpi tai vielä pitemmän matkan kuraista tietä pitkin.

Omaa kansakoulua Rehakaan suunniteltiin jo 1930-luvulla, mutta asia ei onnistunut. Sodan jälkeen

Omistaja: Rehakan sonniyhdistys, Turenki, Rehakka, Nummenpää Lunastus mk 2050:-

SUOMEN AYRSHIREYHDISTYS
KANTAKIRJATODISTUS

Sonni Paturin Ossi (Korva No 72 Nkluet No -) Synt. 7.7.1949
Paturin karjassa on hyväksytty kantakirjan pääosastoon numerolla

A 18264

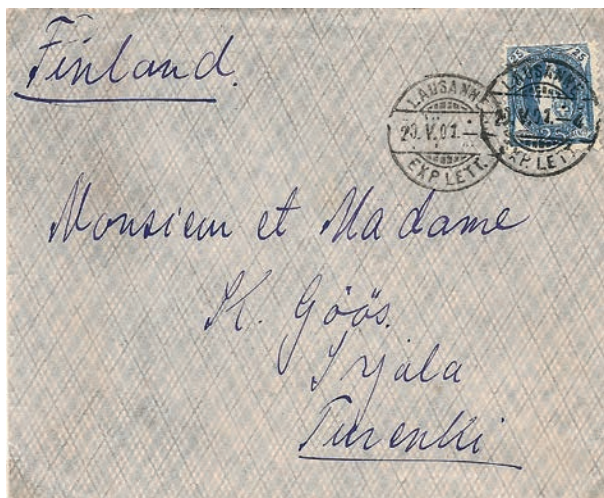
Helsingissä heinä kuun 30 p:nä 1951

Jäsenluottamuksen johtaja

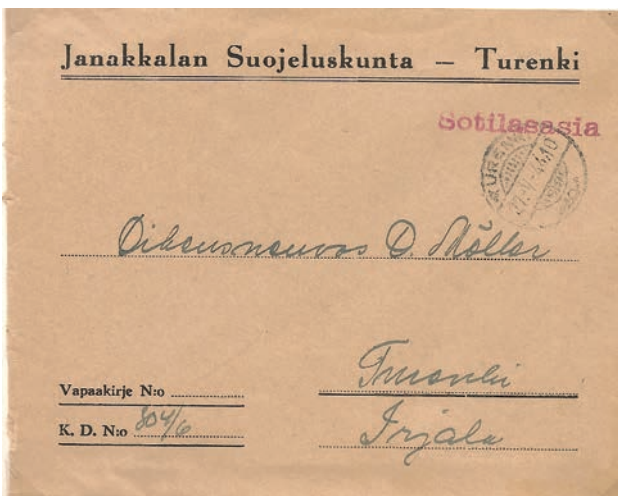
Emo Irmeli	53484 AA	Naura	20519 AA
		Junkarsin Asko	AAA 11600
Isä Ytterö Jolly 10	AAA 9932	Ytterö Laura 5	50-13979 AAA
		Wanö Jolly Joker	AAA 7500

Omistajan valtuutus on voimassa kolme vuotta.

Suomen Ayrshireyhdistyksen kantakirjatodistus sonnille "Paturin Ossi", Rehakan sonniyhdistyksestä.

Sveitsin Lausannesta 1901 Irjalan kartanon omistajalle Karl Gustaf Göösille tullut kirje.

Sodan aikana vuonna 1944 Janakkalan Suojeluskunnalta oikeusneuvos Oskari Möllerille Irjalan kartanoon lähetetty virkakirje.

Klemolan kartanon päärakennus valmistui 1920-luvun alussa ja paloi vuonna 1942.

Kirje Irjalan kartanosta Helsinkiin 12.8.1938 varhaisella Rehakka rivileimalla. Taksa 2 mk oikein. Kirjeellä erottuu myös komea suurikokoinen TERWAKOSKI vesileima tehtaan logolla keskellä kuorta.

vuonna 1946 Unikonlinnan kansakoululle hankittiin tontti. Kansakoulun toiminta alkoi vuonna 1951, ja koulu lakkautettiin oppilaiden puutteeseen jo kesällä 1971. Sen jälkeen lapset marssitettiin jälleen Tarinmaalle kirkonkylään kouluun.

Koulurakennuksessa toimi myöhemmin kaksikin vaatetehdasta, ensin Jet-Junior Oy lyhyen aikaa ja sitten Oreta Oy vähän pidempään. Tämäkin toiminta lakkasi 1980-luvulla, jonka jälkeen koulussa toimi kaih dinyritys, ja sitten siitä tuli yksityisasunto.

Viitasalon kauppa ja posti

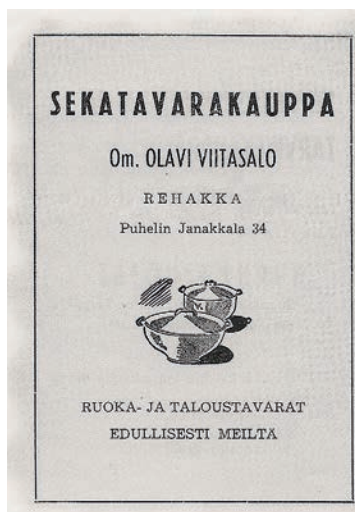
Rehakka oli saanut postipysäkin 1.1.1938. Postia piti kotonaan **Hilja Viitasalo**, joka jakoi postia aluksi talon ikkunasta. Sitten eteiseen tehtiin laatikko, josta jokainen haki oman postinsa. Myöhemmin ulkona oli pulpettimainen teline, josta postit jaettiin. Ymmärrettävästi postisalaisuuden kanssa oli ongelmia.

Hilja Viitasalon poika avioitui vuonna 1950, ja hän perusti vaimonsa Sallin kanssa kaupan kotiinsa. Samalla postin toiminta siirtyi heidän haltuunsa. Tämä oli hyvin tyypillistä. Normaalisti kylässä oleva posti toimi joko kaupan yhteydessä tai ainakin välittömässä läheisyydessä. Sinänsä hyvin loogista, koska kaupassa käytössä tuli samalla haettua postit ja kauppa tietysti sijaitsi keskellä kylää.

Rehakan ja Irjalan kyläkirjan

mukaan postin toi Janakkalan kirkolta postinkuljettaja Saarinen. Myöhemmin Lehdon Liikenteen linja-auto toi postit postipysäkille joka aamu. Kun viimeksi käsittelin Hyvikkälän kylän postinkulkua, niin siinä kerrottiin, että samainen **Reino Saarinen** haki postin ensin Turengista ja toi sen kirkonkylään. Siitä posti jaettiin kolmea maalaiskirjeenkantajan reittiä pitkin Hyvikkälään (no 2375), Viralaan (no 3416) ja Rehakkaan (linja no 2010) Hakoisten kautta.

Samassa jutussa on myös kuva rehakkalaisesta **Airi Kivistöstä** (os Huhtapelto), joka kuljetti postia kir-

Janakkala Seuran "Janakkala ennen ja nyt" -lehdessä julkaistu Rehakan kyläkaupan mainos vuodelta 1951.

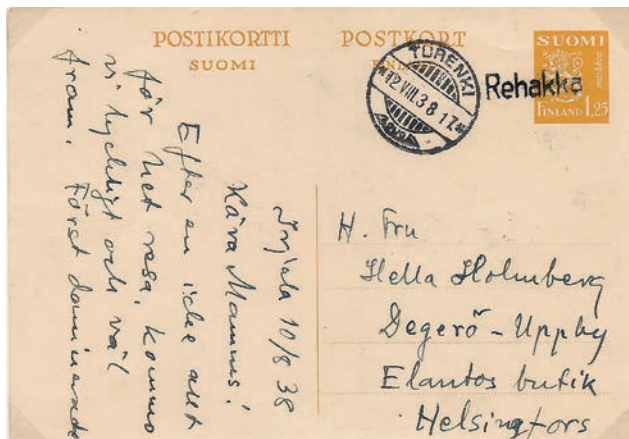
konkylästä 1940-luvun loppupuolella. Ilmeisesti ensin posti kulki pyörällä Rehakkaan ainakin 15 vuoden ajan ja siirtyi sitten linja-autokyytiin joskus 1950-luvulla, kun Lehdon Liikenne sai lisää autoja ja reitit lisääntyivät.

Viitasalon kaupan yhteydessä myytiin postimerkkejä ja jaettiin lehdet, kirjeet, kortit ja paketit. Kauppa ja posti menestyivät 1960-luvun puoliväliin, jolloin myymäläautot tulivat jakamaan kylälaisten rajallista osto-voimaa. Kauppa lopetettiin vuonna 1968 ja postin toiminta ajettiin alas tammikuussa 1969.

Kylien vaiheita kaivellessa alkaa paljastua syyt siihen, miksi jossain kylässä postipysäkki aloitti kymmeniä vuosia ennen kuin toisessa vastaavassa kylässä. Asia näyttää liittyvän sekä kansakoulun toimintaan (joka heijastelee kylän vireyttä, väkilukua ja lasten määrää) että varsinkin kyläkaupan menestykseen. Viimeistään kaupan lopettaessa postilta hävisi luonnollinen toimipaikka. Kyläkirjoista löytyy hajamainintoja postin toiminnasta, mutta tarkempien päivämäärien löytäminen siitä milloin mikäkin muutos on tapahtunut, lienee hyvin haastavaa, ellei mahdotonta.

Rehakka tänään

Nykyään Rehakassa on asukkaita lähes sata ja uuttakin väkeä muuttaa kylään. Metsistä löytyy upeita

Ehiökortti Rehakka-postipysäkkileimalla ja Turenki-leimalla 12.8.1938 Helsinkiin, taksa oikein.

kalliomuodostumia, kuten Unikon linnavuori. Ihan uuttakin toimintaa on syntynyt. Varsin tuore Rehakan ja Irjalan kyläyhdistys sai jo vuonna 2004 aikaiseksi kyläkirjan 'Veri vetää Rehakkaan', jota on käytetty tämänkin kirjoituksen lähdeteoksena. Siinä kuvataan kylän kehitystä, ihmisiä, varsin kattavasti taloja ja kaikenlaisia tapahtumia ja tarinoita historian varrelta.

Irjalan kartanon päärakennuksen kuvasta on tehty postikortti, ehkä niitä on enemmänkin. Todennäköistä on myös löytää joitain ilmakuvakortteja, koska lähes jokainen maatalo ja kartano on kuvattu ilmakuviin. Kirjoittaja on kiitollinen kaikista Janakkala-tiedonmurusista. Niistä kokonaiskuva vähitellen selkenee.

seppo.salonen2016@gmail.com,
puhelin 040 5252 217

Seppo Salonen

Kuvat joko "Veri vetää Rehakkaan"-kirjasta tai kirjoittajan kokoelmista.

Viitasalon kauppa Rehakassa oli kotitalon kylässä. Pihalla kauppias Olavi Viitasalo poikansa Ilkan kanssa.

Suomen uutuuksia

Graafikkolegenda **Erik Bruun**, 93, on suunnitellut Postille kaksi EUROPA-sarjan postimerkkiä, jotka esittävät laulujoutsenta. Merkit tulivat myyntiin keskiviikkona 8. toukokuuta.

Kevään onnittelumerkit on suunnitellut valokuvaaja ja korttitaiteilija **Anna-Mari West**. Hän on kuvannut studiossa Kerro kukkasin -postimerkkivihkon kuviin kauniita asetelmia erilaisilla rekvisiitoilla.

Kesäkuun 5. päivä julkaistaan uudet Muumi-postimerkit, joiden kuvien tilanteet ja värimaailma on poimittu 'Muumi'-kirjoista. Merkkien graafisesta suunnittelusta vastaa aiheen hyvin tunteva **James Zambra**, joka kuuluu itse **Tove Janssonin** sukuun.

Timo Mänttärin kansallisia kaupunkipuistoja esittelevä postimerkkisarja täydentyy kesäkuussa kolmella uudella postimerkillä, jotka esittelevät puistonäkymiä Forssassa, Heinolassa ja Kuopiossa. Postimerkkisarjaan on koottu Suomen kaikki yhdeksän kansallista kaupunkipuistoa. Merkkien kuva on lehden kannessa.

Maailma nuorison ja opiskelijoiden festivaalit, II

Heikki Heino

Kun toinen maailmansota päättyi, jatkui idän ja lännen välinen mittelö taiteen ja kulttuurin keinoin. Kohteeksi valittiin sodasta toipuva ja rauhaa janoava nuoriso, jolle Demokraattisen nuorison maailman liitto alkoi järjestää festivaaleja.

Taustalla oli myöskin hyvin voimakkaasti Neuvostoliiton kulttuurisen ja poliittisen vaikutusvallan lisääminen kulttuuridiplomatian ja kulttuuri-vaikuttamisen keinoin.

Vaikka tavallaan sosialismi oli vihollisjärjestelmä, niin Moskovaan matkusti paljon myös ei-vasemmistolaisia nuoria. He olivat kiinnostuneita näkemään minkälainen se sosialistinen järjestelmä on.

- Matkustaminen ulkomaille oli myös siihen aikaan vielä harvinaista. Näille festivaaleille järjestettiin edullisia ryhmämatkoja, minkä lisäksi festivaaleille osallistuminen on hyvin edullista, kertoo tamperelainen Kauko Laakso.

Laakso lähti nuorena miehenä Moskovaan yli kahden tuhannen muun suomalaisosallistujan tavoin. Festivaaleilla oli osallistujia reilusti yli sadasta maasta. Matkaan lähdettiin suurin odotuksin, suurin toivein ja hyvin ihmeissään siitä, mihin tästä voi lähteä matkalle.

Festivaalien filateelinen materiaali on niin laaja, että se pitää jakaa useampaan esitelmään. Tämä esitys keskittyy Moskovassa vuonna 1957 järjestettyihin festivaaleihin.

Moskovan festivaalien filateelinen anti ylitti kaikki edeltäjänsä. Postimerkkejä julkaistiin isäntämaassa 11 ja lisäksi blokki. Ehiökortteja parisenkymmentä ja ehiökuoriakin useita. Lisäksi tuotettiin monenlaisia matkamuistoja.

Moskovan festivaalien postimerkkitulvaa.

Blokin postimerkki ilmestyi myös arkkimerkinä, josta otettiin myös harrastamaton painos. Festivaalien blokista otettiin kolme painosta, jotka voi erottaa otsikkotekstin perusteella, alla.

МЕЖДУНАРОДНАЯ ФИЛАТЕЛИСТИЧЕСКАЯ ВЫСТАВКА

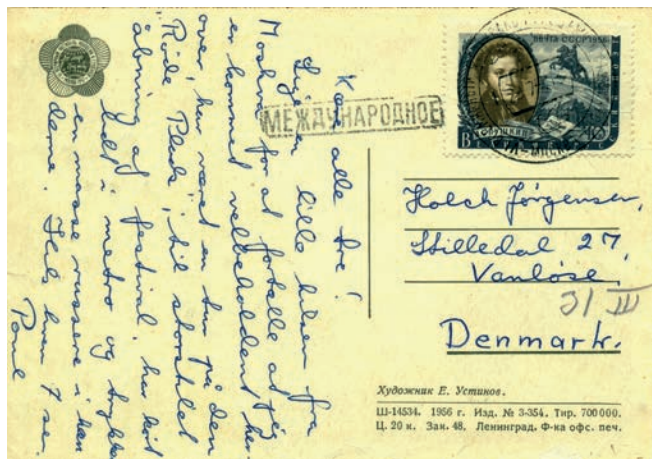
tyyppi 1
tyyppi 2
tyyppi 3

yhdessä
erikseen
erikseen

yhdessä
erikseen
erikseen

yhdessä
yhdessä
erikseen

yhdessä
erikseen
erikseen

Festivaalien erikoisleimoissa on eroja. Leimassa päiväyksen vasemmalla puolella oleva tunnusnumero on eri, vasemmalla 1 ja oikealla 7.

Moskovan festivaalien ehiötarjonta oli poikkeuksellisen laaja, tässä kortti Suomeen.

Festivaalien suurempi erikoisleima sekä punaisena että mustana posti-kortilla Suomeen.

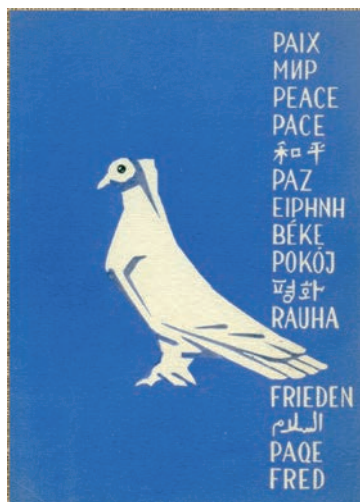
Ehiökortteja ilmestyi ainakin parisenkymmentä erilaista. Niiden kuvina oli Moskovan keskeiset nähtävyydet, kuten särkynyt kirkonkello, Gorgin patsas ja Kreml.

Ehiökuori festivaalitunnuksin. Kirjattu ilmakirje. Kuoren takana on tarvittavat lisämerkit.

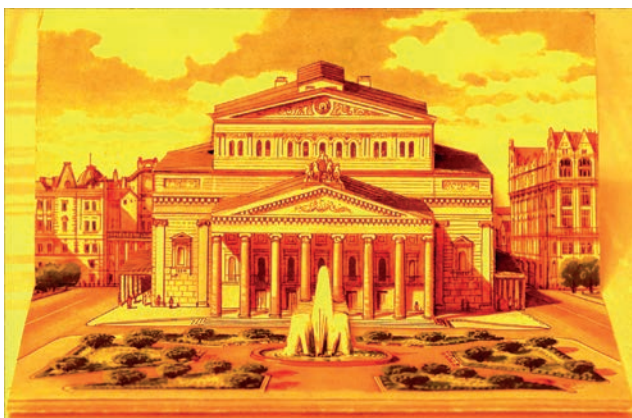

Moskovan festivaalien maksimikortti. Tosin tämä on tehty Leningradissa.

Myös kirjekuoria festivaalilogolla varustettuna oli monenlaisia.

Festivaalien postikorttituotanto oli myös poikkeuksellisen laaja ja monipuolinen.

Eräs erikoisuus oli avattava kirje, josta avautui Moskovan merkittävien rakennusten kolmiulotteisia kuvia. Bolshoi-teatteri ja Lomonosovin yliopisto kolmiulotteiseksi tehdyllä kortilla.

Vain Romania ja Bulgaria muisti Moskovän festivaaleja erikoismerkein.

Alla vasemmalla festivaalien erikoisleima ilmakirjeellä Suomeen.

Alla erään valkeakoskelaisen ottama valokuva Moskovän festivaaleilta.

Forssan pääsiäislauantain keräilytapahtuma 2019

Forssan 29:ttä kertaa vietetty pääsiäislauantain keräilytapahtuma oli kerännyt alan harrastajia ja satunnaisia kulkijoita tapahtumapaikan täyteen. Väkeä oli ennen ”virallista” aukaisua jo runsaasti myyntipöytien ympärillä ja heitä riitti aina kello kahteen. Tämän jälkeen seurasi melkein totaalinen stoppi ja osa kauppiaista keräili tavaroitaan.

Forssan kerholla ei ollut omia myyntilaitteita mukana, vaan huu- tokaupan numero 18 näyttö oli järjestetty sivuhuoneeseen. Samaa tilaa käytettiin myös arvioitipisteinä. Tämä järjestely antoi lisätilaa kauppiaille, joita oli buukattu tupa täyteen. Myyntipöytien takaa kuului pelkkää hyvää kerrottavaa lähes jokaiselta myyjältä. Länsinaapurista oli paikalla **Rolf Lek** ja NOVA:n **Göran Heitzi**, joiden myyntipöydiltä löytyi hieman erilaisempaa ”Suomi-kohdetta”.

Uutuutena oli pienimuotoinen kolmen kehyksen näyttely Kevään muuttolinnoista, Mustialan vaiheista ja suomalaiset ”0”-euro setelit. Näistä saatu

puffi paikalliseen lehteen ehkä auttoi väen lisäämiseen. Tämä antoi jälleen ohikulkumahdollisuuden ja se näkyi satunnaisten kävijöiden määrässä.

Ravitsemuspuoli oli tavan mukaan hoidettu tyylikkäästi. Kahteen vuoroon jako ei rassaa tekijöitä niin pahasti. Tällöin myös kahvilan porukka pääsi kiertelemään myyntipöytiä. Myös antimet tekivät hyvin kaupan-

sa, vaivannäkö kannattaa.

Arvioinneista ja näytöstä vielä hivenen. Tällä kertaa kohteita käytiin tarkistamassa kiitettävän mukavasti. Ei ollut niin yksinäistä ”päivystä” poissa kaikkien silmistä.

Syksyn tapahtumaan saatiin varmistus lähes kaikilta kauppiailta, joten silloin tavataan uudelleen.

Jukka Kivistö

Tältä näytti, kun kello oli hivenen vaille yhdeksän.

Lepaan puutarhaopiston ”satoa”

Postikorttien keräilyssä on kohteiden tarkastelu usein harrastuksemme mielenkiintoisin vaihe. Korteista on runsaasti tietoa: kuva, postimerkki, käytetty postileima ja taksa, osoite ja lähettäjän kirjoittama viesti, ovat kaikki niistä luettavissa. Kortin kuva on yleensä monelle aihe suunnasta postikorttien keräilyaihe mieleiseen suuntaan.

Yksi keräilyni kohteista ovat ehiöt, joiden taustalle lähettäjä on piirtänyt omintakeisia piirustuksia. Noita kirjoitukseen tarkoitettuja, ehiöiden paljaita taustoja, on hyödynnetty vuosikausia kuvalliseen viestintään. Oheinen kortti on tyypillinen esimerkki tällaisesta piirretystä ehiöstä postikorttina.

Tutkimalla tarkemmin kortin yksityiskohtia, löytyikin useita kiinnostavia seikkoja, jotka johtivat mielenkiintoiselle tarkastelulle erilaisten tietolähteiden pariin.

Kortin lähettäjä on emäntä **Maria Tojkander** s. 1870 Sippola, k. 1925 Antrea. Puoliso oli **Heikki Uuskallio** (Nyberg) s. 1867 Hausjärvi, k. 1946 Helsinki. Heidän kaksi poikaansa **Toivo Uuskallio** (1891–1969) ja **Niilo Uuskallio** (1901–1941), olivat molemmat opiskelijoina Lepaan puutarhaopistossa; Toivo 1912–1915 ja Niilo 1923–1925.

Niilo Uuskallio toimi sittemmin Ylä-Vuoksen maamieskoulun puutarhaopin opettajana. Hänen kohtalokseen tuli kaatua jatkosodassa Syvärillä 10. 11. 1941 – juuri seuraavana päivänä, täytettyään 40 vuotta.

Niilon puoliso vuodesta 1928 oli **Doris Uuskallio** (o.s. Hernberg) Hän oli syntynyt Hämeenlinnassa. He olivat opiskelutovereita samalla kuudennella Lepaan opiston kurssilla 1923–1925.

Toivo Uuskallio toimi puutarhuriina Forssassa Viksbergin kartanossa ja hoiti myöhemmin omia viljelyksiään Antreassa. Hänet tunnettiin myös viipurilaisena puutarha-arkkitehtina.

Uuden Kotkamalli/II ehiö. Postitettu 17.X.1913 Hämeenlinnasta Pitkälämmelle. Kortin kuva on Toivo Uuskallion tussipiirros Lepaan puutarhaopistolaitoksen alueelta. Paikalliset rakennukset on mainittu ja edessä runsas kasvillisuus, joka saattaa kuvata osaltaan opiston viinimarjapensaita.

Niilo kuului Vapaakirkon jäsenenä sen herätykselliseen johtokuntaan. Erään yönä hän näki unen, jossa Jumala kutsui hänet perustamaan ”Uuden kulttuurin maan päälle”.

Uni oli niin vaikuttava, että ajatus tuollaisesta tehtävästä oli tutkimisen arvoinen. Hän lähtikin vuonna 1927 matkaan suuntana Brasilia. Mielessä oli löytää sopiva paikka, johonka tuo uusi elämämuoto olisi mahdollista perustaa. Hän löysikin sopivan paikan Rio de Janeiron ja Sao Paulon väliseltä alueelta.

Palattuaan matkaltaan hän kirjoitti kirjan ’Matkalla kohti tropiikin taikaa’, joka ilmestyi 1929. Se herätti kiinnostusta uusilla ajatuksillaan, ja saikin Suomessa aikaan muutto-

liikkeen kohti monelle tuntematon Brasilia. Matkaan lähti yli sata uudisasukasta kohti uutta elämää.

Penedo

Suomalaiset asettuivat alueelle, jossa oli rapistunut Penedon luostari. Se oli ollut orjuuden aikainen kahvitila. Tilalla oli 250 lehmää, jotka poistettiin, sillä uudet asukkaat olivat vegetaristeja. Yhteisössä oli elettyä puhtaalla kasvissyönnillä ja muun muassa alkoholi – ja kahvin – oli kiellettyä.

Yhteisön johtaja (pastori) Toivo Uuskallio oli laatinut naturalistisen elämäntavan, jossa uskonto oli vahvasti mukana. Uuteen maahan sopeutuminen ja tiukat säännöt eivät kaikkia sittenkään miellyttäneet.

Toivo Uuskallio Penedo Brasilia.

Osa asukkaista palasi takaisin sairastuttuaan yksipuolisen ravinnon ja puutteellisen terveyshuollon sekä taloudellisten ongelmien vuoksi. Maanviljelyllä saadut tulot vaihtelivat, maa-aines köyhtyi lannoitteiden (karjan lannan) puutteessa. Lisäksi vaihtelevat

olosuhteet; sateet ja kuivuus, muura-haiset ynnä muut hyönteiset tuhosivat satoa.

Tilanne paheni, kun tila hakeutui 1940-luvun alussa konkurssiin. Suuri osa maista myytiin sveitsiläiselle lääkeyhtiölle. Osa yhteisön jäsenistä sai töitä lääketehaan palveluksessa.

Toivo Uuskallion 4000 hehtaarin unelmamaasta jäi vielä pieni osa jäljelle. Nykyisin on paikka matkailukohde, joka tunnetaan Brasiliassa ”Pikku-Suomena”.

Niemelän sukua

Kortissa on luettavissa mukana myös Toivo Uuskallion omat terveiset vastaanottajalle, agronomi talousneuvos **Evert Niemelälle**. Esaias Evert Niemelä (1873–1951) oli kaupunginvouti

Esaias Niemelän (1810–1886) poika, joka peri isältänsä talon Haminan kaupungissa. Tuo ”Esaiaksen talo” Pikkuymppyräkatu 19, on edelleen yksi kaupungin arvostetuista rakennuksista, kuuluen ”Wanhat Talot” -ryhmään Haminassa. Se rakennettiin vuonna 1848 edellisen tuhoutuessa kaupungin suurpalossa 1840.

Agronomi Niemelän poika, kunnallisneuvos **Esu Evert Niemelä** (1921–1999), oli maalaisliiton kansanedustaja vuosina 1958–1972, edustaen Mikkelin läänin vaalipiiriä.

Matti Parkkonen

Lähteet

Lepaan puutarhaopiston oppilasluettelo, Maakunta-arkisto
Wikipedia

Hyvinkään kirjastossa teemana 1940-luku

Hyvinkään kirjasto järjesti 1940-luku lukuteemana tapahtuman Hyvinkään kirjastossa 25.2.–9.3.2019. Tapahtuman paino oli erilaisiin 1940-luvun asioihin liittyvää ja toki kirjallisuus oli pääpainona, mutta kirjallisuuden lisäksi esillä oli erilaista rekvisiittaa, luentoja ja keskusteluja.

Hyvinkään Postimerkkikerholla oli kirjastossa esillä neljä kehystä 1940-luvun kortteja, merkkejä ja postilähetyksiä. Kahdessa kehyksessä oli Hyvinkää aiheisia postikortteja **Antti Heinonsalon** kokoelmista ja varsinkin nämä olivat kävijöiden suuressa suosiossa. Kortit kuvaavat 1940-luvun Hyvinkäätä, ja niitä sekä nuoret että varttuneemmat tutkivat innolla ja koitivat kohdentaa kuvien paikkoja.

Toiset kaksi kehystä esittelivät merkkejä ja postilähetyksiä 1940-luvulta. Osalle tutustujista kohteet ja merkit toivat muistoja mieleen. Sivut oli kasannut **Kimmo Matinlassi**.

Hyvinkään kirjasto totesi tapahtuman lisänsä kirjastossa kävijöitä ja oli erittäin tyytyväinen postimerkkikerhon toteuttamaan näyttelyyn osana heidän tapahtumaansa. Kerholle tapahtumaan osallistuminen toi mah-

dollisuuden esitellä omaa toimintaansa ja kehyksissä olikin kerhon kalenteri kertomassa tulevista tapahtumista.

Sekä helmikuun puolenvälin Postimerkin päivä ja nyt kirjaston tapahtuma ovat poikineet yhteydenottoja ja siten molemmat tapahtumat ovat olleet positiivinen kerhon näkyvyyden ja myös toiminnan kannalta. Kerho jatkaa vielä hetken kokoelmien esillä pitoa kerhoiltojen kokoontumistilassa ja mahdollisesti jatkossa on tiedossa jatkuvampaa vaihtuvien kokoelmien esillä pitoa. KM

Lasse Nortlesuo 1956–2019

Lasse Nortlesuo kuoli huhtikuun kahdeksas päivä. Sotilasmestari evp. Nortlesuon ura Hämeenlinnan Postimerkkikerhossa oli toiseksi pisin, yli 63 vuotta, hän liittyi kerhoon maaliskuussa 1956 toimien viimeistä vuotta lukuun ottamatta aktiivisesti. Noin seitsemän kuukautta Lassea kauemmin kerhon jäsenenä on ollut vain **Olavi Sahlberg**.

Työstään kerhon ja filatelian hyväksi Nortlesuo sai kerhon standaarin 1986, hänet valittiin Vuoden filatelistiksi 1990 ja kutsuttiin kerhon kunniajäseneksi 1999. Filatelistiliiton pronssinen Pro Philatelia -mitalin hän sai 1982, hopeoitu pronssi 1997, hopea 2007 ja suuri hopea 2017. Kerho myönsi hänelle Pro Tavastia -mitalin 1972 pronssisena ja Pro Tavastex-77, -90 sekä -92 mitalit pronssisena.

Kerhossa hän toimi kirjastonhoitaja vuosina 1985–95 ja Tavastex-82-näyttelyn rakennustoimikunnan johtajana sekä osallistui kaikkiin mahdollisiin kerhon yhteisiin hankkeisiin näyttelyiden rakentamisesta ja kesäkokousten järjestämisestä lähtien, hän oli mukana talkoissa myös silloin, kun maassa järjestettiin pohjoismaisia ja kansainvälisiä näyttelyitä.

Lasse oli aktiivinen kerhon koko-

uksiin osallistuja, kokouksissa hän jakoi mielellään tietoja filatelian eri aloita ja osallistui muutenkin aktiivisesti keskusteluun kuuluvalla toimiupseerin äänellään.

Alkuaan Lasse tuli mukaan vähän velvollisuudesta, mutta pian hänestä sukeutui innokas keräilijä ja tutkija. Keräilyn hän aloitti itse asiassa Helsingin olympialaisten aikana, kun hän toimi viisiottelun toimitsijana Hämeenlinnassa: siinä hänelle avautui hyvä mahdollisuus tallettaa kisojen materiaalia, myös itse otetuilla valokuvilla. Näitä hän hyödynsi myöhemmin olympia-aiheisessa kokoelmassaan.

Lasse oli innokas urheilumies aina siihen asti, kun epäonnistunut leikkaus teki liikkumisesta vaikeaa. Hän lajejaan olivat 3-, 4- ja 5-ottelu, miekkailu, hiihto, ratajuoksut, puoli maratonit ja uinti. Hän oli muun muassa Hämeenlinnan miekkailijoiden perustajajäsen.

Näyttelyihin hän osallistui Suomi-kokoelmalla sen sivujuonteineen sekä ainakin 13 muulla postimerkki-, postihistoria- ja postikorttikokoelmallaan. Kaikkiaan Lassella oli kokoelma 20 näyttelyssä, omissa näyttelyissämme hänellä oli esillä yleensä kaksi tai kolme kokoelmaa. Viimeksi hän oli Olympia-kokoelmallaan mukana Stamp Forum 2016 -näyttelyssä.

Lassen filateelisen tutkimuksen aloja, joista hän kirjoitti monistestason kokonaisuuden tai artikkeleita alan lehtiin, olivat muun muassa Hämeenlinnan leimat ja R-lipukkeet, Suomen ylänurkkaisten kuvakevireet ja Hämeenlinna Olympiakaupunkina.

Lasse siunattiin 27.4.2019, siunauksen toimitti **Timo Lilja**, joka varsin onnistuneesti kiteytti sen, mistä Lasse jäi parhaiten mieleen: se oli hänen hymynsä, joka ulottui aina silmiin asti. lp

Syyskuussa kalla postimerkkiin

Uutena postimerkkitaiteilijana esit-
täytyy 11. syyskuuta kuvittaja **Oona Himanen**, joka on suunnitellut
suruadressiin soveltuvan harmonisen
ja arvokkaan postimerkin kallasta.
Himanen haluaa ilmaista merkil-
lä surun lisäksi myös välittämistä,
empatiaa ja muistamista. Euroar-
voinen Kalla julkaistaan 10 merkin
arkissa.

Toukokuun 8. päivän ilmestyneissä
uutuusmerkkeissä oli aiheena muun
muassa kalligrafia. Posti järjesti vuo-
denvaihteessa 2017–2018 Suomen

Kalligrafiayhdistyksen jäsenille tee-
malla Kirje koskettaa -suunnittelu-
kilpailun, jonka viisi palkittua työtä
pääsi **Paula Salvianderin** suunnitte-
lemaan postimerkkivihkoon.

Postimerkkien kalligrafioista vas-
taavat **Maarit Ali-Marttila-Olkkola**, **Iiris Lyra**, **Marja-Liisa Neuvo-**
nen sekä **Taru Tarvainen**, jolta valit-
tiin merkkeihin kaksi työtä.

Tulevia tapahtumia

Toukokuu 2019

TUKHOLMA: Stockholmia 2019 29.5. - 2.6., Royal Philatelic Society London'in 150-vuotisjuhlanäyttely

Kesäkuu 2019

FORSSA: Kesäkokous to 6.6. Kansalaisopiston mökki, Opistontie 4, Tammela

IITTALA: Suvikortin päivä lauantai 8.6.

Heinäkuu 2019

RIIHIMÄKI: Kesäkokous la 20.7. kello 14 alkaen poliisien mökillä Kesijärvellä.

Elokuu 2019

HÄMEENLINNA: Kesäkokous ti 6.8. kello 18 Syöksynsuun leirikeskus

JANAKKALA: Kesäkokous 14.8. Mallinkaisten leirikeskus

NORJA, Sarpsborg: NORDIA 2019 23.8.–25.8.

HÄMEENLINNA: Antiikki-, taide- ja keräilymessut 31.8.–1.9. Elenia Areena, Härkätie 17

- mukana myös levymessut

Syyskuu 2019

HÄMEENLINNA: Korttien Tarinat ja OvalPoint lauantaina 14.9. Verkatehdas

HÄMEENLINNA: Postikorttiparatiisi lauantaina 14.9. Hämeenlinnan Lyseo

Lokakuu 2019

RIIHIMÄKI: Syksyn myyntitapahtuma su 20.10. klo 10–15, vapaa pääsy.

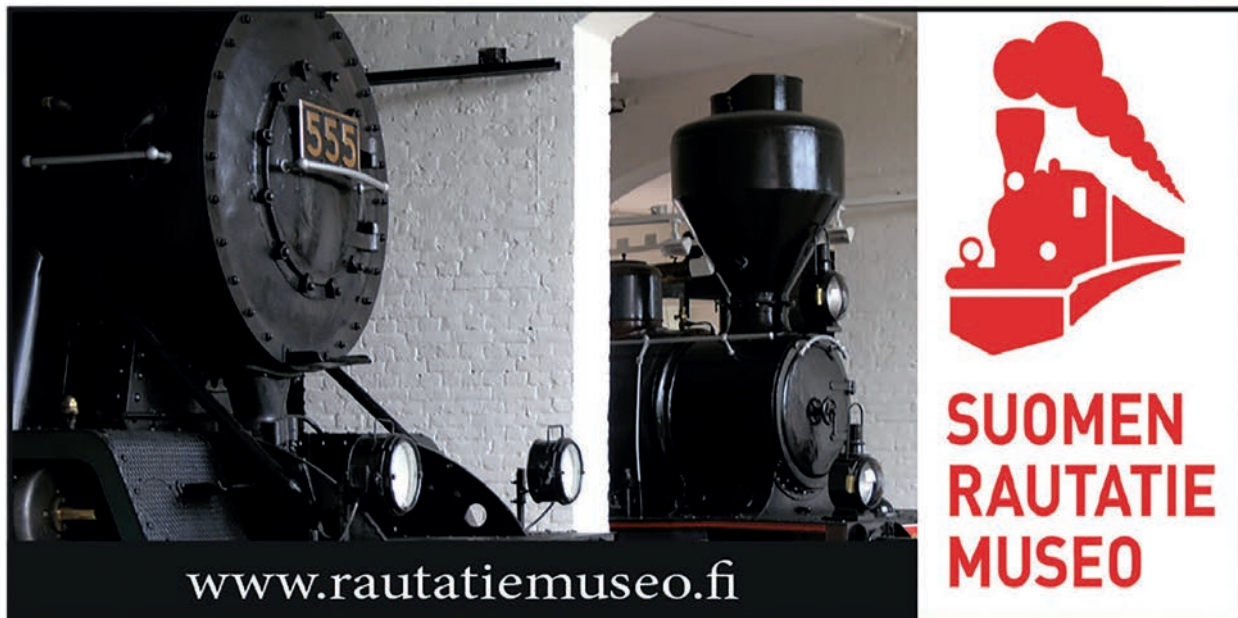
- Pöytävaraukset Reijo Myller, puhelin 040 721 7709, sähköposti reijo.myller@suomi24.fi

PLOVDIV Bulgaria: Bulgaria 2019, FEPA-näyttely 14.–20.10.

HELSINKI: Postimerkkimessut Kirjamesujen yhteydessä 24.–27.10. Helsingin Messukeskuksessa

Marraskuu 2019

FORSSA: Keräilytapahtuma lauantaina 2.11. kello 9–15 Järjestöjentalo, Kuhalankatu 17.

Posti Green

W a r o i t u s

Nijlle, jotka Postin wiewät Ruotsisa ja Suomesa.

Koska Postin-Asetukset yhteisesti, niin hywin kuin Posti-Talonpoikain Asetus-Riivat ja heidän ulosannetut Vakuutuksensa sisällensä pitävät, että Posti kaikella mahdollisella tavalla ja sen siinä edeskirjoitetun Aikalugun jalten mahta joudutetta, niin myös että se joka tätä vastaan rikko, pitää rangaistaman kuukauden fankeudella wedellä ja leivällä eli jokaisen hetken wiipymyksen edestä vetämän sakkoa yhden Taalarin Hopiaraha, koska wikapää taitan löytä, vaan muutoin tule Posti-kuljettajain taidetin yhteisesti facon edestä wastata: Ja on myös sen tarpellisuuden suhten että Postin pitää käymän yhtäläisesti ja estemättömästi, yhtä luvatoina ja rangaistettavana pidettävä, jos Posti-Hevoinen rasitetan muulla kuormalla kuin Posti-kuljettajan personalla yksinensä ja mitä erinomattain Postille tule: Sentähden ja sen pitkäpiimäisyyden suhten, jolla Postit nyt jongun ajan ovat tulleet wiedyksi, ehkei senkaldaiset asianhaarat ole olleet, jotka estelemisen syystä olisi tainut edesanneta, tulewat postin kuljettajat tämän kautta angarasti varoitettu, että kaikisa asioisa tarkan waarin otta siitä welvollisuudesta, jonga itsekungin heistä Postin wiewijesä tule tehdä, jos he wälttä tahtowat sen rangaistuksen, kuin Asetukset senkaldaisissa asianhaaroissa päällepanewat. Stockholmisa sinä 30 päivänä Joulu-Euusa 1763.

Viran waatimisen Puolesta.

MATH. BENZELSTIERNA.

L. HELLSTRÖM.

Varoitus

Nijlle, jotka postin wiewät Ruotsisa ja Suomesa

Koska postin asetukset yhteisesti, niin hyvin kuin postitalonpoikain asetuskirjat ja heidän ulosannetut vakuutuksensa sisällensä pitävät, että posti kaikella mahdollisella tavalla ja sen siinä edeskirjoitetun aikalogun jälkeen mahta joudutetta, niin myös että se joka tätä vastaan rikko, pitää rangaistaman kuukauden fankeudella vedellä ja leivällä eli jokaisen hetken wiipymyksen edestä vetämän sakkoa yhden taalarin hopiaraha, koska vikapää taitan löytä, vaan muutoin tule posti-kuljettajain kaikkein yhteisesti sakon edestä wastata. Ja myös sen tarpellisuuden suhten että postin pitää käymän yhtäläisesti ja estemättömästi, yhtä luvatoina ja rangaistettavana pidettävä, jos posti-hevoinen rasitetan muulla kuormalla kuin postinkuljettajan personalla yksinensä ja mitä erinomattain postille tule. Sentähden ja sen pitkäpiimäisyyden suhten, jolla postit nyt jongun ajan ovat tulleet wiedyksi, ehkei senkaldaiset asianhaarat ole olleet, jotka estelemisen syystä olisi tainut edesanneta, tulewat postin kuljettajat tämän kautta angarasti varoitetuksi, että kaikisa asioisa tarkan vaarin otta siitä velvollisuudesta, jonga itsekungin heistä postin viemisessä tulee tehdä, jos he wälttä tahtowat sen rangaistuksen, kun asetukset senkaldaisissa asianhaaroissa päällepanewat. Stocholmisa sinä 30 päivänä joulukuusa 1763.

Viran vaatimisen puolesta

Math. Benzelstierna